

være alle Medlemmer i dette Udvalg enige om. Der var ganske vist 3 Medlemmer, nemlig Medlemmerne fra Ringkøbing og Hirtshals, som satte begge Havne op under et og sagde, at de vilde haade have bygget Havne ved Hansholm og Hvide-Sande, men først dog ved Hansholm. Imidlertid var der altsaa en Overensstemmelse til Stede om at fremhæve Hansholm, og dette Resultat blev forelagt for dansk Fiskeriforening. Bestyrelsen dristede sig imidlertid ikke til at foreslaa Generalforsamlingen at bringe denne Sag frem for Regeringen, idet den mente, at Beslutningerne vare forstøve, og at man maatte frugte et Afslag. Generalforsamlingen vedtog imidlertid med en ringe Ændring Forslaget om at bygge Vestkysthavne, men tillige, at man skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa Thyborønkanalens Besejlingsforhold. Jeg skal her særlig pøintere, at naar intet af alle disse Medlemmer i Havneudvalget, hvoraf det ene Medlem var fra Ager, i deres Betænkning have henvist til Thyborønkanalen som et brugeligt Tilflugtssted for Fiskerne, mener jeg, det er betegnende for Trangen til at faa virkelige Kysthavne, og det er ogsaa det, som er det afgørende, at vi som Udgangspunkt for Fiskeriet maag have virkelig isfri Kysthavne uden for Landbrændingen og alle Revler. Thyborøn Kanal er et brugeligt Anløbssted for Fiskerne, men et egentligt Tilflugtssted kan man ikke kalde det, da de aabne Vaade paa Kysten ikke kunne benytte Thyborøn, fordi de faa Grundbraad paa Revlen og ville blive slaede ned, naar de komme derind i Baalandsstorm. Det er da ogsaa anerkendt fra alle Sider. Selv det ærede Medlem for Lemvig (Naberg) indrømmede mig det til Slutning under Finanslovens 1ste Behandling, hvor jeg havde de Forhold fremme, idet han sagde, at naar det var blevet anført, „at aabne Vaade under Storm ikke kunne sejle ind ad Thyborønkanalen, vil jeg indrømme Nøgtigheden deraf. Men naar der bliver stationeret et Dampskib, som nu er under Bygning, og dette kommer derover, vil det jo altid kunne være Fiskerne til stor Nytte, og det vil jo, naar Vaadene ere udenfor, kunne gaa ud og trække dem ind.“ Her vil jeg nu tillade mig at bemærke, at det ærede Medlem forregner sig i høj Grad. Thyborønkanalen vil ikke, selv efter at denne Redningsdamper er anskaffet, kunne søges af aabne Vaade, heller ikke paa Slæb af denne saakaldte Redningsdamper. Jeg tror i det hele taget ikke, at selv Redningsdamperen vil kunne søge Thyborønkanal ind under en saadan Baalandsstorm, den vil gøre fornøftigt i at holde sig udenfor. Derimod vil den jo selvfølgelig, som jo ogsaa formaalet

med den er, kunne optage de Fiskerbaade, som komme i den Ulykke at blive afstaaene fra Landing paa den aabne Kyst. De divergerende Udtalelser om Besejlingsforholdene, der ere komne frem her i Adressen, tillægger jeg ikke nogen Hunderlig Betydning. Man maag jo nemlig vel huse paa, at de Skibsførere, der udtale sig, benytte Kanalen paa een Maade, og Fiskerne benytte den paa en anden Maade. Udtalelserne kunne jo ganske vist udtydes paa noget forskellig Maade, men naar man tager Hensyn til de forskellige Næringsvejes ulige Vilkaar, behøve de dog ikke at være modstridende. Englandsfarerne, altsaa de Skibe fra de vestlige Vindjordsbyer, der benytte Kanalen, have maaste kun Brug for den hver 3dje eller 4de Uge — saa længe ere de vel om en Rejse — have altsaa færre Chancer for at træffe uheldige Besejlingsforhold end Fiskerne, som skulle anløbe den hver 3dje, 4de Dag, naar de ligge under Kysten. Og medens Fragtskipperen, naar han træffer uheldige Besejlingsforhold, kan dreje Studen under i passende Afstand til Søs og afvente Bedring i Forholdene, hvad han i Reglen gør, kan Fiskeren, som ligger tæt inde under Kysten, ikke gøre det, netop fordi han er saa nær, at han maag holde paa eller sejle sig fra, og dette kan han i saa Fald ikke uden at slaa sine Fisk ihjel, hvilket jo er en løstbar Last. For Skipperen spiller det en mindre Rolle, om han skal vente en eller et Par Dage i aaben Søs, hvormod Fiskerne skulle benytte det daarlige Vejr til at gaa ind og assætte deres Fangst og gøre sig klar igen til at gaa ud at fiske, naar det gode Vejr kommer. Det vil ogsaa ses, at der er nogle Fiskere, der have udtalt sig mindre velvilligt om Besejlingsforholdene ved Thyborønkanal; de ere alle bosiddende ved Harboøre og skulde altsaa paa Grund af deres Lokalinteresser være særlig opfordrede til at fremhæve de gode Sider ved Kanalen. Nej, alle Fiskere, tør jeg sige, hele Landet over fremtætte enstemmig det Onske: Lad os faa Havne, virkelige Havne paa Sjølands Vestkyst, for kan der ikke blive noget virkeligt ud af Fiskeriet. Det er denne Side af Sagen, jeg kunde have lyst til at drøfte lidt nærmere, nemlig, hvad man egentlig kan bringe ud af Fiskeriet, naar man har de nødvendige Tilflugtshavne i Nærheden af Fiskepladserne, og naar man har det fornødne Materiel til at drive Fiskeriet paa hensigtsvarende Maade. Naar vi se, hvorledes det gaar vore Genboer Skotterne, som jeg allerede har omtalt en Gang, under Finanslovens 1ste Behandling, ville vi se, hvilken stor Virksomhed der finder Sted derovre